

مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی ابتکار عدالت جهانی گوانتانامو خلاصه اخبار اگست سال 2008 م

به تعقیب پیروزی ستره محکمه: قاضی هم آهنگ کننده میگوید محکمه و دادرسی باید به طور عاجل صورت بگیرد

به تاریخ هشتم جولای قاضی محکمه ناحیوی دولتی که نظارت و سرپرستی دعوی و دادخواهی توسط اشخاص گوانتانامو آورده شد می نماید _ حکم نمود که دیپارتمنت قضا دوسیه های دیگر را به یکطرف گذاشته غور و بررسی به مسئله وتوقیف انها حق اولیت را داد.

اکنون وقت آن رسیده است که اینها را به پیش حرکت داد، قاضی محکمه طی تدویر اولین اجلاس محکمه گفت که فیصله ماه جون دیوان عالی قضا در قضیه بومدین علیه بوش آنکه طبق قانون اساسی حقوق محبوسان را برای پیش کردن دعوی و داد خواهی شان ثابت ساخت گفت که « تمام دوسیه های نامعلوم و نامشخص دیگر یکطرف گذاشته شوند ونخست باید در قسمت این دوسیه ها غور و بررسی صورت گیرد».

قاضی مذکور در حدود نزدیک به دوصد دوسیه و عرایض دادخواهی محبوسان را متناسب و هماهنگ میسازد آنکه توسط اشخاص گوانتانامو در غیاب اکثر از قاضیان محکمه ناحیوی در واشنگتن دی سی به دادگاه غرض غور و بررسی تقدیم شده بود. او برای دولت تقسیم اوقاتی جهت برگرداندن اتهامات علیه محبوسان ترتیب داد این دوسیه ها و قضایا اکنون بعد از ختم وقفه طولانی پیش برده میشود.

کومیسیون نظامی اقدام کرده میتواند، حکم قاضی در قضیه همدم

به هفدهم جولای قاضی محکمه ناحیوی حکمی صادر کرد که طی آن معطلی و تاخیر کومیسیون نظامی را در دوسیه سلیم احمد همدم یکنن از محبوسان گوانتانامو مسترد کرد. همدم شاید به خوبی در مورد ادعای موفقانه سال 2006 م خویش در مقابل سیستم کومیسیون نظامی می دانست در آن یکی که دیوان عالی قضای ایالات متحده امریکا آنرا باطل و بی اثر خوانده بود. قانون و طرز العمل کومیسیون نظامی در سال 2006 م توسط کانگرس ایالات متحده تصویب شد، یک

طرز العمل جدید کومیسین نظامی خلق کرد. که کومیسین نظامی طرز العمل عادی شهادت و گواهی دادن را تعقیب نکرده و همچنان سیستم محافظتی را برای مدعی علیه تامین نکند.

قاضی محکمهء ساحوی حکم صادر کرد که هر نوع تجدید نظر و بررسی کومیسین نظامی باید بعد از دادرسی و قضاوت کومیسین نظامی به عمل بیاید نه قبل از آن. بعد از فیصلهء قاضی، کومیسین نظامی همدم به تاریخ بیست و یک جولای آغاز گردید و همدم میگوید که وی در ابتدا در مقابل اتهامات مجرم و مقصر نبود

به تاریخ سی جون بیست و یکمین زندانی که در کومیسین نظامی متهم قلمداد شود، عبدالرحیم النشیری متهم به بم گذاری کشتی بحری امریکا گردیده بود - یک واقعه ای که در گذشته در محاکم عادی جنایی مورد بحث قرار داده شده بود. همچنان به تاریخ اول جولای یکتن دیگر از قاضیان کومیسین نظامی حکمی صادر کرد که طی آن پنج تن به ارتباط دست داشتن در واقعه یازده هم سپتمبر 2001 م زمانیکه حمله صورت گرفته بود طی یک اجلاس جداگانه محکمه داشته تا از فشار و تاثیرات جلوگیری به عمل آید.

دو تن الجیریایی ها از گوانتانامو رها شدند، در حالیکه برای مدت دو هفته بدون تماس و مکاتبه نگهداری شدند

به تاریخ دوم جولای دو تن از محبوسان الجیریایی به نام های هواری عبدالرحمن و مصطفی همیلی که در گوانتانامو توقیف و حبس بودند از محبس آنجا رها گردیدند. آنها تا مدت دو هفته از طرف دولت الجریا بدون تماس و مکالمه با وکلای مدافع و فامیل های شان نگهداری شدند. بالاخره ایشان آزاد شدند و با فامیل های خود پیوستند. همیلی نسبت تکلیف مریضی که عاید حالش بود توسط امبولانس به خانه و کاشانه اش انتقال داده شد.

هر دو تن از طرف الجریا متهم با دست داشتن تعلق با یک گروه ترورستی بودند که در خارج از الجیریا موظف به تخریب کاری بوده و در حقیقت ایشان الجیریا را چندین سال قبل ترک گفته و بنابگفته متهم با استفاده از پاسپورت های جعلی میباشند. هر دوی این محبوسان برای آزادی و رهای از حبس توسط بورد اداری مقامات گوانتانامو تشکیل شده تصفیه و پاکسازی شدند.

نزدیک به 270 تن محبوس دیگر تا هنوز در زندان گوانتانامو باقی مانده اند که در حدود بیست و سه تن آنها الجیریایی میباشند. حد اقل پنج تن از محبوسان الجیریایی بیم از آن دارند که در صورت بازگشت به کشورشان مورد زجر، آزار و شکنجه قرار داده خواهند شد. در حدود پنجاه تن از محبوسان گوانتانامو به شمول پنج تن از الجیریایی از بیم ترس آنکه با زجر و شکنجه روبرو خواهند شد به کشور های شان برگشته نمیتوانند. تاحال نه ایالات متحده امریکا و نی کدام کشور دیگر مایل است که آنها را به طور مصئون نگهداری و محافظت نمایند. در حقیقت ایالات متحده امریکا در حدود چهل تن از محبوسان را به کشور ها ارسال نموده که آنها به تجاوز و توهین به حقوق بشر شناخته شده است به شمول از بکستان، لیبیا، تونس و مصر.

ویدیوتیپ بازجویی و تحقیق عمر خدر رها گردید

عمر خدر آنکه به عمر پانزده سالگی در سال 2002 م به گوانتانامو آورده شده بود، و از جریان تحقیق و بازجویی وی ویدیوتیپی ثبت شد و به تاریخ پانزدهم جولای توسط وکلای مدافع کانادایی اش رها ساخته شد. ویدیوتیپ تهیه شده به صورت واضح و روشن نشان میدهد که خدر توسط مستنطق کانادایی اش هنگام تحقیق مضطرب و سرگیج شده است. خدر قبل از اینکه به گوانتانامو انتقال داده شود توسط نظامیان امریکایی در بگرام مورد آزار و شکنجه قرار داده شده بود. ویدیوتیپ به حکم محکمه برای وکیل مدافع خدر آزاد شده بود.

به تاریخ پنج جولای یکتن از قاضیان کانادایی به دولت کانادا حکمی صادر کرد که اسناد را برای وکیل مدافع خدر افشا سازد که آشکار سازد طرز سلوک مقامات امریکا با خدر که وی را تا اینکه آماده ساخت برای استنطاق با کانادایان. قاضی مذکور درین مورد اقدام نموده و دست به کار شد تا پیدا نماید که اساساً زجر و شکنجه این سلوک و طرز العمل را تشکیل داده است، سرانجام او دریافت که کانادا نیز در آن زجر و بدرفتاری از هنگامی همدست گردیده است که در هنگام تحقیق با وجود معلومات بی حرمتی را بالای محبوس تحمیل نموده اند. رسانه های خبری و جراید کانادا نیز راپوری را در این مورد به دست نشر سپرده اند به استناد اینکه حکم محکمه در مورد بررسی اسناد واضح ساخته است که به خدر توسط مقامات نظامی گوانتانامو زجر و بیدار خوابی داده شده و در «پروگرام انتقال متواتر» نامیده شده قرار داشت که وی در بین سلول یک نفری بلاک هرسه ساعت برای یک مدت ممتد و دوامدار انتقال داده شده بود، در حالیکه او نمیتوانست بخوابد و در محوطه که نگهداری میشود امکان نداشت که حواس او به خوبی کار و فعالیت نماید.

احکام در مورد دوسیهء پرحت

به تاریخ اول جولای یک هیئت سه نفری قضات ناحیوی دی سی حکم صادر کرد که پرحت غلطاً و سهواً به حیث دشمن محاربوی متهم شده بود. پرحت یکی از محبوسان گوانتانامو مربوط انجمن اقلیت مسلمانان چین غربی میباشد. او متهم شدن خود را به حیث دشمن محاربوی تحت قانون برخورد با زندانی مرافعه طلبی نموده است.

محکمه به طور متفق القول حکم صادر کرد که متهم شدن پرحت بر اساس دعوی بی اساس قابل بازبینی و تائید نبوده و بیدون شواهد که ایشان را پشتیبانی کنند. محکمه برای دولت هدایت داد که شاغلی پرحت را رها کرده یا به مملکت دیگر انتقال داده شود و یا یک محکمه جدید نظامی در گوانتانامو دایر گردد.

در آنجا اکنون هفده تن از مسلمانان ایغردر گوانتانامو محبوس میباشدند که از بیم و ترس آزار و شکنجه به چین برگشتانده نمی توانند، پنج تن از ایغرها در سال 2006 م در کشور البانیا مسکن گزین گردیدند. تمام ایغرها گوانتانامو در افغانستان در بین اجتماع ایغرها زندگی میکردند که از کشور چین فرار کرده بودند.

قاضی ادعای وکلای گوانتانامو را در مورد استراق سمع (ضبط مکالمات به طور سریع) را رد می نماید

به تاریخ سوم جولای یکتن قاضی از ناحیه جنوبی نیورک مرافعه و طرح دعوی قانون آزادی اطلاعات و اینر علیه نسا(اداره امنیت ملی) که توسط قانون دانهها [وکلا] ، پروفیسورهای قانون و گروپ های غیرانتفاعی به شمول مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی رد کرده که از محبوسین در گوانتانامو نماینده گی می کردند آنکه در صدد ریکارد استراق سمع ارتباطات و مکالمات مؤکلین خود از هر اداره امنیت ملی میباشند. قاضی مذکور طی صدور حکمی مقامات دولتی را اجازه داد که موجودیت ریکارد های درخواست شده را که مسئله را تأیید و یا تکذیب نمایند، رد کند. قاضی توجه و دقت به مباحثه و مناقشه وکلای مدافع را در مورد اینکه پروگرام استراق سمع غیرقانونی بود رد کرد

همچنان به تاریخ سیزده جولای جورج بوش اصلاحات و تغییراتی را در قانون فیسا تحت نام اصلاحات 2008 م امضا نمود، آنکه برای دستگاه های مخابراتی آزادی و مصئونیت می دهد و دولت را اجازه میدهد تا شبکه های خویش را به منظور اداره استراق سمع بدون حکم به کار اندازد. این قانون اجازه میدهد که امریکایی ها با داشتن اندک بیمه و همچو فعالیت های نظارت کننده در مقابل گروپ های خارجی با استفاده از موافقه برای سالیان دراز و متمادی عمل نماید. و از این جلوتر قانون جدید دولت را اجازه میدهد تا یک هفته قبل از آنکه امریکایی ها تحت قانون سری فیسا به محکمه بروند آنها را تحت نظارت خویش بدون کد م سند عندالقبل و حکم قرار دهند آنکه به طور استثنایی حکم دولت را برای اثبات تکذیب می کند. دادخواهی و مرافعه طلبی علیه قانون فیسا جهت تدارک استراق سمع قبل ترتیب و شامل دوسیه شده است.

Center for Constitutional Rights

666 Broadway, 7th Floor

New York, NY 10012

<http://www.ccrjustice.org/>

(212) 614-6443

LKates@ccrjustice.org